

Sygn. akt: II C 148/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Patrycja Paloc-Kopka
Protokolant:	stażysta Barbara Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2019 roku w Rybniku, na rozprawie

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko E. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt II C 148/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 sierpnia 2018 roku powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. domagał się zasądzenia od pozwanego E. R. kwoty 586,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 sierpnia 2018r. oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że roszczenie wywodzi z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) sp. z o.o. w W.. Następnie powód nabył na podstawie umowy przelewu z dnia 19 września 2017 roku wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem strony pozwanej. Do pozwu powód dołączył wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, z którego wynikało, że przysługuje mu wierzytelności przeciwko pozwanemu oraz umowę przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem, z której wynikało, że nabył wierzytelności od poprzednika prawnego. (k. 17 i 21-25).

Pozwany nie wdał się w spór.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód nabyła wierzytelność od (...) sp. z o.o. w W. na podstawie umowy cesji z 19 września 2017 roku przysługujące cedentowi wobec różnych dłużników.

Dowód: umowa cesji k. 21-25

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie,

Powód nie wykazał swojego roszczenia. Dołączył tylko wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, który mógł stanowić tylko dowód tego, że zaksięgował jakąś wierzytelności w swoich księgach rachunkowych. Wyciąg z ksiąg rachunkowych w sporze przeciwko konsumentowi był tylko dokumentem prywatnym. Nie był dowodem istnienia wierzytelności, ani dowodem jej wysokości. Nie wykazano w sprawie czy pozwany E. R. był dłużnikiem (...) sp. z o.o. w W.. Nie dołączono umowy pożyczki. Nie była znana więc jej treść, ani obowiązki pozwanego. Dług nie został wykazany co do zasady, ani co do wysokości.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. powód zobowiązany był do przedstawienia dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Powołany przepis nakłada na stronę powodową, jako wywodzącą ze swych twierdzeń skutki prawne obowiązek wykazania swoich racji. Przepis art. 232 k.p.c. normuje natomiast jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontradyktoryjności. W myśl tej zasady przygotowanie, gromadzenie i dostarczanie materiału dowodowego należy do stron, do sądu należy zaś jedynie ocena tego materiału i wydanie na jej podstawie rozstrzygnięcia. Zasada ta oznacza odstąpienie od odpowiedzialności sądu orzekającego za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. To właśnie na stronach spoczywa obowiązek przytaczania dowodów na poparcie swych twierdzeń. Oczywiście zasada ta nie wyłącza możliwości dopuszczenia przez Sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez strony, zastrzega jednak takie uprawnienie do wyjątkowych wypadków, nie może zaś prowadzić do zastępowania strony w spełnianiu jej obowiązków. Generalnie jednak Sąd nie ma możliwości zarządzania dochodzeń w celu poszukiwania dowodów niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a w ślad za tym nie ma obowiązku poszukiwania takich dowodów. Działanie sądu z urzędu, zgodnie z utrwalonym w tej mierze orzecznictwem, mogłoby bowiem prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku równego traktowania stron (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 roku, V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116).

Dołączony do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych z kolei był tylko dokumentem prywatnym, a zatem udowodnione zostało, że osoba która się pod tym dokumentem podpisała złożyła oświadczenie zawarte w jego treści. Co prawda dokument prywatny jest pełnoprawnym środkiem dowodowym mogącym stanowić podstawę ustaleń faktycznych, jednak na gruncie niniejszej sprawy powód dla wykazania dochodzonego roszczenia, składając tylko wyciąg z własnych ksiąg rachunkowych, nie złożył żadnych innych dowodów, jak np. umowy pożyczki, które niezbicie wskazywałyby na istnienie zobowiązania pozwanego. Wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda i umowa przelewu potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Jak wskazał SN w uzasadnieniu uchwały z dnia 7 października 2009 roku, w sprawie o sygnaturze akt III CZP 65/09, LEX nr 522989, Biul.SN 2009/ 10/6, iż sam wpis w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie przesądza jeszcze o tym, że konkretna wierzytelność faktycznie istnieje.

Powód nie udowodnił zatem faktu skutecznego nabycia wierzytelności przeciwko stronie pozwanej, wysokości zobowiązania i jego wymagalności.

Wobec powyżej wskazanych okoliczności powództwo podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda
2. K.. 14 dni